

[Vagn Bro.]

ning af Hør, og jeg maa sige, at i denne Tid, hvor vi spejder til alle Sider efter nye Erhvervsmuligheder — og det er mig bekendt, at Ekspertes, ogsaa Ekspertes fra Belgien, mener, at Jorden paa de paagældende danske Egne egner sig fortræffeligt til denne Hørdyrkning —, vilde det være overmaade beklageligt, om man skulde blive nødt til at ophøre med denne Dyrkning. Jeg vil gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, for det første in concreto, om der efter dette Lovforslags Vedtagelse vil ske nogen Ændring i den paagældende Hørfabriks Adgang til at drive Handel, saaledes som den hidtil har gjort det, og dernæst i al Almindelighed, hvad der skal forstaaes ved de i Ændringsforslag Nr. 30 omtalte Erklæringer fra de nærmest interesserede. Jeg ved ikke rigtigt, hvad det er for Foreninger, der er Tale om, som skal afgive Erklæringer vedrørende en selvstændig Virksomhed som Tommerup. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan være muligt her at finde saadanne Foreninger, da Hørfabrikken er ene i sin Slags.

Maa jeg endelig gøre en Bemærkning med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 16 og Ændringsforslag Nr. 17 til § 12. Det drejer sig om offentlige Institutioners Adgang til Næringsvirksomhed. Jeg maa beklage, at den ærede Ordfører Hr. J. P. Larsen udtalte, at han ikke under denne anden Behandling skulde komme nærmere ind paa dette Emne. Jeg tror rigtignok, at det havde været heldigst, om vi nu, da vi staaer overfor Vedtagelsen af Ændringsforslagene, fik det ærede Socialdemokratis og den ærede Ordførers Udtalelser om, hvad de lægger ind i den Affattelse, som Ændringsforslag Nr. 16 har faaet. Jeg har forstaaet, at man fra det radikale Venstres Side principielt er enig i den Anskuelse, som man har gjort gældende fra konservativ Side, og som jo ogsaa var Hovedanskuelsen indenfor Venstrepartiet, at offentlige Institutioner ikke bør have denne Adgang. Ud fra denne Betragtning vil jeg ikke kunne stemme for Ændringsforslag Nr. 17, altsaa det Ændringsforslag, der er stillet af mit Partis Medlemmer i Udvalget, idet jeg nemlig mener, at dets Vedtagelse vil betyde, at der — ganske vist stærkt afgrænset — bliver en direkte Adgang for offentlige Institutioner til Næringsvirksomhed, en Adgang, som det ikke forekommer mig nødvendigt eller rimeligt at give. Jeg har forstaaet, at man har for søgt paa at opnaa en Overenskomst paa dette Punkt, men jeg skal undlade at stemme ved Afstemningen over dette Ændringsforslag.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 16, som altsaa er Resultatet af en Overenskomst mellem den højtærede Regering og det konservative Parti, kunde man jo i og for sig være tilfredsstillet af den Formulering, det har faaet, men der er føjet nogle Ord til i Betænkningen, som efter min Mening ikke giver Udtryk for, hvad der skulde gives Udtryk for. Der staaer nemlig — hvis jeg lige maa citere tre Linier —, at man kunde have ønsket,

„at der blev fastslaaet, at offentlige Institutioner overhovedet ikke havde Ret til at drive Næring“.

Ja, det havde været det bedste, om vi havde slaaet dette fast og saa kun havde medtaget de enkelte Undtagelser med Hensyn til Elektricitet og lignende, men ikke mere. Nu vil man efter den foreslaaede Formulering, saaledes som jeg er bange for den højtærede Regering vil fortolke den, beklageligvis kunne komme ind paa en Art Modsetningslutning, navnlig naar der føjes til:

„Man er imidlertid standset ved den Affattelse, som Ændringsforslaget har faaet, hvorefter Spørgsmaalet er aabent“. Naar man lader dette Spørgsmaal staa aabent, lader man i Virkeligheden dette Lovforslag passere Rigsdagen, uden at man er klar over, hvilken Stilling man vil tage til dette Forhold, og jeg vil derfor undlade at stemme og forbeholde mig min Stilling ved tredje Behandling. Men jeg vil her udtrykke Haabet om, at den Overenskomst, som er naaet, i hvert Fald vil bygge paa det Grundlag, som gældende Domstolspraksis i Dag er kommet til, og dør er Forholdet jo dette, at en afsagt Højesteretsdom fra 1925 kæder Tilladelse til Næringsvirksomhed til Spørgsmaalet om offentlig Forsorg, altsaa til en social Foranstaltning, og ikke gaar videre. Hvis dette lægges ind i den Overenskomst, som er truffet, kan man vel i nogen Maade være tilfreds.

Koch: Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen sagde, at man i dette Lovforslag ikke sporede Haandværkets Indflydelse, og han sigtede dør særlig til § 12 og beklagede, at vi fra konservativ Side ikke er gaaet med til Venstres Ændringsforslag. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har Ret, naar han mener, at Haandværket gerne havde set § 12 gennemført for det første Stykkes Vedkommende, men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at det havde vi ikke kunnet faa gennemført, og i Stedet for at tage § 12 i dens hele Udstrækning, saadan som den staaer i Lovforslaget,